

Dosar penal nr. 1-405/2026
PIGD 1-21104153-12-1-17022026

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

10 septembrie 2026

mun.

Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)

Instanţa de judecată în componenţa:

Preşedintele şedinţei, judecător

Cuşcă Liliana

Grefier

Guţu Loredana şi Zeleniuc

Gabriela

Cu participarea:

Procurorului

Căuş Ala

Avocatului

Tocan

Radion

Inculpatului

Procopciuc Iurie

a judecat în şedinţă publică, în procedură generală, în limba de stat, cauza penală în privinţa lui

Procopciuc Iurie *****, născut la *****, IDNP: *****, originar din r-nul *****, domiciliat în mun. *****, str. ***** cetăţean a Republicii Moldova şi a României, angajat în calitate de manager de vânzări la SRL „Imper Lux”, supus militar, căsătorit, un copil minor la întreţinere, studii superioare, fără grade de dizabilitate, fără titluri speciale, distincţii de stat, arestat nu a fost, fără antecedente penale, învinuit în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal

Termenul de examinare a cauzei:

În instanţa de fond, în procedura judecătorului Angela Vasilenko: 13.07.2021-03.10.2022

În instanţa de fond, în procedura judecătorului Ana Cucerescu: 03.10.2022 – 08.06.2023.

Judecarea cauzei în instanţa de apel: 10.07.2023 – 07.02.2026

Rejudecarea cauzei în instanţa de fond, în procedura judecătorului Cuşcă Liliana: 17.02.2026-10.09.2026

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța de judecată,

CONSTATĂ:

1. Potrivit rechizitoriului, Procopciuc Iurie *****, este învinuit că la 21 martie 2021, aproximativ la ora 15 și 30 min., aflându-se pe carosabil în preajma autoturismului de model ***** cu numărul de înmatriculare *****, pe care anterior l-a parcat neregulamentar în fața clădirii situate în mun. Chișinău, str. Alecu Russo nr. 2, în zona de acțiune a indicatorului 3.31 - „oprire interzisă”, prevăzut de Regulamentul Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009 (în continuare-RCR), acționând cu intenție directă, personal a dat odată cu prezentarea permisului de conducere și a certificatului de înmatriculare subofițerului superior al Inspectoratului Național de Securitate Publică din cadrul Inspectoratului General al Poliției, Guzun Vitalie, care avea calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) din Codul penal, o bancnotă cu valoarea nominală 50 lei cu seria E 0147 și numărul de 334108 ce nu i se cuvenea, pentru a-l determina pe agentul constatatator Guzun Vitalie să nu îi aplice sancțiunea contravențională prevăzută de art. 240 alin. (1) din Codul contravențional, pentru încălcarea prevederilor RCR acțiuni care erau de competența persoanei publice în virtutea prevederilor art. 385 alin. (2) și art. 400 alin. (1) și (2) din Codul contravențional.

1. Astfel, Procopciuc Iurie este învinuit, că prin acțiunile sale intenționate a comis infracțiunea prevăzută la art. 325 alin. (1) Cod penal, cu semnele de calificare: „darea, personal, unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a îndeplini acțiuni contrar exercitării funcției sale”.

2. Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată, inculpatul Procopciuc Iurie la întrebările instanței a declarat că, aproximativ la 18-20 martie 2021, s-a oprit pe str. Aleco Russo, fiind mai multe mașini parcate, nici nu a observat că a staționat sub indicator. A plecat repede la magazin, iar când a revenit la automobil, se afla deja polițistul. Ofițerul Poliției i-a solicitat actele, iar printre acte s-a întâmplat să fie și 50 lei. Polițistul l-a întrebat ce este asta și din faptul că îi era rușine, i-a zis că este pentru o cafea. Polițistul imediat a început să-i reproșeze că este dare de mită, la care acesta (Procopciuc Iurie) i-a răspuns că nu este intenționat și nici nu erau ascunși. Totodată, i-a explicat polițistului situația, însă în înregistrările video anexate la materialele cauzei nu este toată discuția. Ulterior s-a solicitat echipajul operativ, i-au fost ridicate actele, s-a întocmit proces și a fost eliberat.

La întrebările apărătorului Tocan Rodion, a răspuns că banii nu s-au pus intenționat, așa s-au nimerit fără ca să observe. El nu a rugat nimic să facă în favoarea sau defavoarea acestuia și nu ține minte dacă s-a întocmit de polițist proces-verbal, însă grupa operativă deja a întocmit ceva, au făcut poză la bani. Nu a avut nici o intenție de a corupe polițistul.

La întrebarea instanței, a răspuns că, i-a fost rușine să ceară banii înapoi, motivând că sunt pentru o cafea.

3. În ultimul cuvânt, inculpatul a menționat că la acel moment avea maxim 2-3 puncte care se sancționau cu 150 lei, iar în aceste condiții, nu ar fi avut niciun motiv să ofere bani. Totodată, acesta și-a exprimat speranța că se va face dreptate.

4. În susținerea acușării, procurorul a solicitat administrarea unui șir de probe, după cum urmează:

- **Declarațiile martorului Guzun Vitalie**, care fiind audiat la data de 05.06.2026, la întrebările instanței, a declarat că nu cunoaște cine este Procopciuc Iurie, iar declarațiile oferite anterior le susține și solicită să fie menținute. Altceva suplimentar nu are ce adăuga.

La **întrebările procurorului**, a răspuns că nu își amintește circumstanțele din luna martie a anului 2021, deoarece de atunci au avut loc foarte multe evenimente. Solicită ca declarațiile oferite la acel moment să fie luate în considerare, întrucât nu își mai amintește alte detalii. Cazul dat a fost legat de chestiuni de serviciu și nicidecum de aspecte personale. În perioada 2021–2025, a activat și s-a prezentat de numeroase ori în instanțele de judecată în diverse cauze, pe care nu și le mai amintește.

La **întrebările apărătorului Tocan Rodion**, a răspuns că nu poate comunica astăzi ce s-a întâmplat pe 21.03.2021.

La **întrebările instanței**, a răspuns că în luna martie a anului 2021 activa în calitate de subofițer superior, însă nu își amintește ce secție, dar în cadrul INSP. Atunci în atribuțiile acestuia intra constatarea încălcărilor Regulamentului circulației interne. El (Guzun Vitalie) pe Procopciuc Iurie nu-l țin minte.

Fiind în exercițiul funcției, nu își amintește dacă Procopciuc Iurie i-a transmis bani pentru a nu întocmi un proces-verbal contravențional, deoarece au fost foarte multe cazuri și diferite.

5. De asemenea, în cauza penală sus menționată, de către partea acuzării au fost prezentate documentele și procesele-verbale ale acțiunilor procesuale, cercetate și examinate nemijlocit în ședință de judecată, precum:

- **Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 21.03.2021** cu planșa ilustrativă, acțiune procesuală în cadrul căreia la fața locului pe str. Alecu Russo nr. 2 din mun. Chișinău a fost examinată o bancnotă cu nominalul de 50 lei, fiind anexate în partea din spate a certificatului de înmatriculare a automobilului de model *****, cu numărul de înmatriculare *****, în cadrul efectuării cercetării la fața locului bancnota a fost ridicată și sigilată (vol. I, f.d.10-14);

- **Raport de constatare tehnico-științifică nr.90 din 13.04.2021**, conform concluziilor căruia s-a stabilit că bancnota examinată și anume: 1 bancnotă cu nominalul de 50 lei, cu seria/nr. E.0157 334108, anul emisiei 2015 corespunde după calitatea și metoda imprimării imaginilor și executării elementelor principale, bancnotei autentice (vol. I, f.d.20-23);

- **Procesul-verbal de ridicare din 30 martie 2021**, în cadrul căreia de la martorul Guzun Vitalie a fost ridicat fișierul audio-video intitulat 0-02-0a-17cD08ef49d7c fl60dc28fa70f325c78a367f9d94206aad63df8f5b3ade0d9fj88a738d cu capacitatea de 17,2 MB de pe purtătorul material de informație DVD-R de marcă „Verbatim” seria PAP632X10222C775 care reprezintă înregistrările comunicărilor și de imagini efectuate la 21 martie 2021 în timpul săvârșirii de către învinuitul Procopciuc Iurie a presupusei fapte încriminate (vol. I, f.d.34);

- **Procesul-verbal de cercetare din 12 aprilie 2021**, acțiune procesuală în cadrul căruia a fost efectuată cercetarea purtătorului de informații (disc optic de tip DVD-R) marca „Verbatim” și a conținutului acestuia și anume a fișierului audio-video intitulat 0-02-0a-17cf308ef49d7cfl60dc28fa70f325c78a367f9d94206aad63df8f5b3ade0d9f_88 8a738d cu capacitatea de 17,2 MB. Din vizualizarea înregistrării de imagini și a comunicărilor, rezultă că martorul Guzun Vitalie poartă o discuție și o persoană de sex masculin care după

semnalmentele exterioare seamănă cu învinuitul Guzun Vitalie, tot el conducător al autoturismului de model ***** cu numărul de înmatriculare *****. Învinuitul în cadrul convorbirii transmite martorului Guzun Vitalie permisul de conducere, certificatul de înmatriculare a mijlocului de transport și o bancnotă cu valoarea nominală 50 lei, pentru a-l determina pe agentul constatator Guzun Vitalie să nu îi aplice sancțiunea contravențională pentru încălcarea prevederilor RCR.

Din audierea comunicării (stenograma) martorului cu învinuitul rezultă că martorul s-a prezentat și a solicitat învinuitului să prezinte permisul de conducere și certificatul de înmatriculare. La ce învinuitul îi spune că a oprit autoturismul maxim pentru 2 minute și „Șeful, hai te rog frumos”. Martorul Guzun a insistat să îi fie prezentat permisul și certificatul de înmatriculare, la ce învinuitul a pronunțat: „na tă normal”. Martorul Guzun îl întreabă „și?” iar învinuitul îi spune: „Na, de o cafea”. La ce martorul Guzun concretizează pentru ce i-a dat bancnota, iar învinuitul îi explică: „De-o cafea... Hai, să mă duc... 5 minute m-am oprit, și... 5 minute m-am oprit”. După ce învinuitul Procopciuc Iurie a fost preîntâmpinat de martorul Guzun de răspunderea penală prevăzută de art. 325 Cod penal, învinuitul a răspuns „Eu n-am dat mită (nedeslușit)” (vol. I, f.d.35-37).

Potrivit stenogramei convorbirilor la care au participat numitul Procopciuc Iurie și colaboratorul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Guzun Vitalie, unde subiecții discuției sunt identificați cu abreviaturile „GV” (Guzun Vitalie) și „PI” (Procopciuc Iurie)

GV Bună ziua, A dumneavoastră ?

PI da

GV Prezentați permisul, certificatul de înmatriculare. Familia mea e Guzun, agent-șef principal.

PI Maximum 2 minute m-am oprit, /(nedeslușit), 2 minute m-am oprit și....Șeful, hai te rog frumos...

GV prezentați permisul și certificatul de înmatriculare

PI na, tă normal...

GV și ?

PI na de-o cafea....

GV Da asta pentru ce mi-ați dat ?

PI De-o cafea... Hai, să mă duc... 5 minute m-am oprit, și... 5 minute m-am oprit.

GV Așteptați pe loc, aici, dar. Pe loc, așteptați aici. Pe loc așteptați aici... Articolul 325 Cod penal, al Codului...Codului penal al Republicii Moldova, nimeni nu l-a anulat. Darea de mită funcționarului public cu statut special.

PI Eu n-am dat mită (nedeslușit)

GV Și așa puneți permanent sub acte lei ?

PI Nu, nu, nu... Asta întâmplător am luat.

GV Nu așa-i ?

PI Întâmplător s-o luat din portmoneu.

GV Întâmplător? Așa o să dați explicații. Așteptați în automobil. *Inițiază un apel telefonic.* Bună ziua. Agent-șef principal Guzun. Inspectoratul Național de Securitate Publică. Înregistrați informația, vă rog frumos, Chișinău, strada Alecu Russo, 2. Conducătorul auto, nu știu cum îi, că actul e la mine, nu pot desface, automobilului de model ***** , numărul de înmatriculare *****. La solicitarea actelor, sub acte, a pus o bancnotă de 50 lei, stă în mână la mine. Guzun Vitalie, agent-șef principal. Da, vă rog frumos. Grupa operativă trebuie să vină. Merci mult.

PI *Se apropie conducătorul mijlocului de transport cu telefonul în mână. Poți să vorbești (nedeslușit) Vă rog mult!*

GV Duceți-vă și vă urcați în automobil și așteptați.

PI Da eu din...

GV Așteptați!

PI Permisul am luat din portmoneu...

GV Așa o să comunicați, că mi-ați dat în mână cu tăt cu eu... *(înregistrarea se întrerupe)* (vol. I, f.d.35-37).

Documente:

- Copia autenticată a extrasului din ordin nr. 28ef din 03.07.2020 și fișa postului, de numire prin transfer a agentului-șef principal Guzun Vitalie ***** (R-038201), subofițer superior al Secției Asigurare Ordine Publică a Direcției de Patrulare „Centru” a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI (f.d.42-51);

Corpuri delict: fișierul audio-video intitulat 0-02-0a17cf308ef49d7cfl60dc28fa70f325c7 8a367f9d94206aad63df8f5b3ade0d9f_888a738d cu capacitatea de 17,2 MB (vol. I, f.d.38);

- *mijloace bănești în sumă de 50 lei, materializată într-o bancnotă cu valoarea nominală indicată cu seria și numărul E.0157 334108 și cu anul emiterii 2015*, transmise pentru luare la evidență și păstrare subdiviziunii specializate a Serviciului Fiscal de Stat, recunoscută în calitate de corp delict prin Ordonanța din 14.04.2021 (vol. I, f.d. 26).

6. În dezbateri judiciare, procurorul din cadrul Procuraturii Anticorupție, Căuș Ala, a menționat că au fost prezentate suficiente probe care demonstrează vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, și anume declarațiile martorului Guzun Vitalie, procesele-verbale de cercetare la fața locului, de ridicare, documentele, corpurile delict, cât și celelalte probe acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată.

Cu referire la poziția de apărare a inculpatului, potrivit căreia, acesta nu recunoaște vina în comiterea infracțiunii incriminate, indicând că bancnota de 50 lei a fost transmisă cu actele agentului de patrulare Guzun Vitalie întâmplător, este una lipsită de fundament întrucât expresiile folosite de către inculpat la transmiterea actelor și a banilor „Na, tăt normal” precum și „Na de-o cafea...” denotă clar intenția lui Procopciuc Iurie de a oferi bani agentului de patrulare, care i-a comunicat despre faptul că a comis o încălcare parcându-se neregulamentar, pentru ca acesta din urmă să nu îi aplice sancțiunea contravențională conform art. 240 alin. (1) Cod contravențional.

A solicitat ca instanța de judecată să îl recunoască vinovat pe inculpatul Procopciuc Iurie în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, și de a-l libera de pedeapsă penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

A dispune trecerea în contul statului a banilor în sumă de 50 lei ca și bunuri rezultate din infracțiune, bancnota fiind recunoscută în calitate de corp delict și anexată la materialele cauzei.

Documentele și corpurile delict anexate la cauza penală urmează a se păstra la dosar până la definitivarea sentinței.

7. În dezbateri judiciare, apărătorul Tocan Radion, a menționat că pentru a se demonstra vinovăția unei persoane, este necesară existența a două elemente esențiale: intenția și scopul urmărit prin acțiunea respectivă.

În prezenta cauză, declarațiile martorului reprezintă un element probatoriu important. Martorul, fiind audiat atât în cadrul urmăririi penale, cât și în ședința de judecată, a declarat că nu își amintește anumite aspecte ale situației de fapt. La întrebarea esențială dacă i s-a solicitat să întreprindă anumite acțiuni în legătură cu suma de bani transmisă, acesta a răspuns că nu i s-a cerut nimic, menționând doar că ulterior i s-ar fi comunicat că banii au ajuns întâmplător printre acte.

Acest aspect reprezintă un argument important în susținerea poziției apărării, întrucât nu a fost demonstrat faptul că inculpatul ar fi urmărit determinarea agentului să întreprindă vreo acțiune contrară atribuțiilor sale de serviciu.

Chiar dacă s-ar admite existența transmiterii sumei de bani, simplul fapt al existenței unei bancnote printre acte nu demonstrează automat existența intenției de a oferi mită. Pentru existența unei asemenea intenții trebuie demonstrat scopul urmărit și legătura dintre oferirea banilor și solicitarea unei acțiuni din partea persoanei cu funcție publică. Acuzatorul de stat a făcut referire la faptul că inculpatul ar fi avut anterior mai multe contravenții rutiere. Totuși, existența unor contravenții și aplicarea unor sancțiuni administrative nu demonstrează faptul că persoana este de rea-credință și nici nu poate constitui, prin sine, o probă a vinovăției în prezenta cauză. Dimpotrivă, faptul că o persoană a fost sancționată pentru anumite încălcări, nu înseamnă că aceasta ar avea intenția de a corupe un agent constator. Dacă inculpatul ar fi avut intenția de a oferi bani fiecărui agent care îi întocmea un proces-verbal, atunci asemenea situații ar fi fost mult mai numeroase, însă acest lucru nu a fost demonstrat.

Referitor la faptul că inculpatul nu a solicitat imediat restituirea bancnotei, consideră că această împrejurare nu poate fi interpretată automat ca o recunoaștere a intenției infracționale. Fiecare persoană reacționează diferit într-o situație stresantă, iar necunoașterea consecințelor juridice ale unei asemenea situații nu poate fi echivalată cu existența intenției de a transmite mită.

În opinia apărării, vinovăția inculpatului nu a fost demonstrată prin probe certe și concludente. Orice îndoială existentă cu privire la intenția acestuia trebuie interpretată în favoarea inculpatului.

Totodată, este de remarcat faptul că obiectul material al cauzei îl constituie o bancnotă în valoare de 50 de lei, iar cheltuielile suportate de stat pentru administrarea acestei cauze depășesc cu mult valoarea acestei sume. Acest aspect, deși nu este determinant pentru stabilirea vinovăției, reflectă necesitatea unei examinări proporționale și echilibrate a situației.

În aceste condiții, apărarea consideră că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii imputate și solicită instanței pronunțarea unei soluții de achitare în privința inculpatului.

8. Astfel, analizând declarațiile inculpatului, martorului, precum și probele administrate la etapa urmăririi penale și cercetate în ședință de judecată, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și utilității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată reține următoarele concluzii.

În conformitate cu art. 1 alin. (3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sânt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Potrivit art. 8 din Codul de procedură penală și art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție ori deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

Conform art. 6 alin. (1) din Codul penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

În corespundere cu art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Instanța de judecată remarcă faptul că, conform prevederilor art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

În virtutea dispoziției legale indicate la art. 384 alin. (1) din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal.

Instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală să emită o sentință legală, întemeiată și motivată.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani v. Spaniei*, *Vandehurk contra Olandei*, *Ruiz Torija v. Spaniei* și *Boldea contra României din 2007*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile.

Amploarea acestei obligații poate varia, însă în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că, obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvili v. Rusiei din 2007*).

La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauza Perez v. Franței și cauza Van de Hurk v. Olandei*).

Conform prevederilor art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

Potrivit art. 100 alin. (1), (4) din Codul de procedură penală, administrarea probelor constă în folosirea mijloacelor de probă în procesul penal, care presupune strângerea și verificarea probelor, în favoarea și în defavoarea învinuitului, inculpatului, de către organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea altor participanți la proces, precum și de către instanță, la cererea părților, prin procedeele probatorii prevăzute de prezentul cod.

Toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate,

coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Conform art. 101 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru instanța de judecată. Instanța pune la baza hotărârii sale numai acele probe la cercetarea cărora au avut acces toate părțile în egală măsură.

Instanța de judecată reține că conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. În acest sens, instanța de judecată relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993*” CtEDO a statuat că o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

9. Analiza juridico-penală a infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice sau a persoanelor publice străine.

În speță, calitatea de persoană publică a lui Guzun Vitalie rezultă din copia autenticată a extrasului din ordinul nr. 28ef din 03 iulie 2020 și fișa postului, potrivit cărora acesta activa în calitate de subofițer superior al Secției Asigurare Ordine Publică a Direcției de Patrulare „Centru” a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, având, în virtutea funcției deținute, atribuții de constatare și documentare a încălcărilor Regulamentului circulației rutiere.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii îl constituie remunerația ilicită, exprimată în bunuri, servicii, privilegii, avantaje, oferte ori promisiuni sub orice formă, care nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine. Remunerația trebuie să aibă caracter necuvenit și să reprezinte contraechivalentul conduitei pe care corupătorul urmărește să o determine din partea persoanei publice.

Prin „bunuri” se înțeleg, între altele, semnele bănești autentice, valorile mobiliare de stat autentice și alte titluri de valoare.

La caz, obiectul material al infracțiunii îl constituie bancnota cu valoarea nominală de 50 lei, prezentată de inculpat agentului de patrulare Guzun Vitalie.

La acest segment, instanța reține că valoarea redusă a remunerației ilicite nu exclude, prin ea însăși, aplicabilitatea art. 325 Cod penal, or, potrivit practicii Curții Supreme de Justiție, caracterul redus al avantajului oferit nu înlătură caracterul penal al conduitei

atunci când sunt întrunite celelalte elemente constitutive ale infracțiunii. Prin urmare, valoarea de 50 lei a bancnotei nu constituie, în sine, un temei pentru concluzia privind lipsa caracterului penal al faptei.

Latura subiectivă a infracțiunii de corupere activă se caracterizează prin intenție directă. Făptuitorul trebuie să conștientizeze caracterul necuvenit al remunerației pe care o promite, o oferă sau o dă persoanei publice și să urmărească prin aceasta determinarea persoanei publice să îndeplinească, să nu îndeplinească, să întârzie ori să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

În prezenta cauză, instanța constată că intenția directă a inculpatului rezultă din circumstanțele obiective ale faptei, din modalitatea și momentul prezentării bancnotei și, în mod deosebit, din propriile expresii ale inculpatului surprinse în înregistrarea audio-video.

Astfel, prezentarea sumei de bani concomitent cu actele solicitate de agentul constatat, după încercarea inculpatului de a minimaliza încălcarea comisă, coroborată cu expresiile „Șeful, hai te rog frumos”, „de-o cafea” și „Hai, să mă duc”, demonstrează că inculpatul a conștientizat caracterul necuvenit al avantajului prezentat și a urmărit determinarea agentului constatat să adopte o conduită favorabilă acestuia.

La acest segment instanța de judecată menționează, că deși inculpatul nu i-a solicitat în mod expres agentului Guzun Vitalie „să nu întocmească procesul-verbal” ori „să nu aplice sancțiunea contravențională”, comportamentul inculpatului dedus din înregistrările audio-video și prezentarea agentului constatat a sumei de bani împreună cu actele, în același timp solicitând să fie lăsat să plece făcând referire că s-a oprit pentru 2 minute, denotă intenția inculpatului de a săvârși infracțiunea, urmărind ca prin acțiunile sale să determine agentul constatat să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, or, este evident din materialul video anexat, că agentul constatat intervenise tocmai în legătură cu încălcarea regulilor de oprire/staționare și solicitase actele necesare exercitării atribuțiilor sale.

Nu pot fi reținute nici argumentele inculpatului precum, că bancnota de 50 lei ar fi ajuns accidental printre documentele prezentate agentului constatat, întrucât din expresiile utilizate de inculpat la momentul prezentării se deduce caracterul conștient al conduitei și finalitatea urmărită.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă care, la momentul săvârșirii faptei, a împlinit vârsta de 16 ani, nefiind necesară existența unei calități speciale. La caz, Procopciuc Iurie întrunește condițiile subiectului infracțiunii, fiind persoană responsabilă, născută în anul****.

10. În ceea ce privește *latura obiectivă* a infracțiunii prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată reține că norma incriminată inculpatului prevede ca modalități normative alternative, promisiunea, oferirea sau darea, personal ori prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin.

În acest context, instanța reține că Procopciuc Iurie a fost pus sub învinuire și dedus judecății pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, exclusiv în modalitatea normativă a „dării, personal, unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin”.

Astfel, organul de urmărire penală la formularea învinuirii care i se incriminează lui Procopciuc Iurie a indicat, că el „personal a dat [...] o bancnotă cu valoarea nominală de 50 lei”, ulterior la încadrarea juridică a acțiunilor lui Procopciuc Iurie a indicat în mod expres și exclusiv modalitatea „dării” remunerației ilicite.

Potrivit pct. 10.3 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 22 decembrie 2014, darea, în sensul art. 325 alin. (1) Cod penal, constituie înmânarea, remiterea, predarea efectivă a remunerației ilicite de către corupător către persoana publică sau persoana publică străină.

Spre deosebire de promisiune sau oferire, darea este necesarmente bilaterală, adică implică acțiunea corelativă de primire a remunerației ilicite, acțiune săvârșită de persoana publică sau persoana publică străină.

În același timp, potrivit pct. 10.2 din aceeași Hotărâre a Plenului, oferirea presupune prezentarea, etalarea sau înfățișarea bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor ce nu i se cuvin persoanei publice. Oferirea reprezintă un act unilateral al corupătorului, astfel încât, pentru existența acestei modalități, nu prezintă relevanță dacă destinatarul acceptă sau respinge avantajul, fiind suficient ca oferirea să fie efectivă, reală și inteligibilă pentru destinatar.

Analizând probatoriul administrat la dosar, în special înregistrarea audio-video a circumstanțelor relevante cauzei, instanța de judecată reține că din conduita inculpatului se desprinde prezența modalității de săvârșire a infracțiunii – *oferirea*, or, bancnota de 50 lei a fost prezentată agentului constator împreună cu actele solicitate, iar semnificația acestui gest a fost exteriorizată prin expresiile „de-o cafea” și „Hai, să mă duc”.

Mai mult ca atât, din probatoriul administrat la dosar nu rezultă realizarea acțiunii corelative de primire a remunerației ilicite de către agentul constator Guzun Vitalie, pentru a fi întrunită modalitatea „dării” remunerației ilicite, or, atât din înregistrările audio-video, cât și din declarațiile martorului Guzun Vitalie, rezultă că acesta nu a acceptat suma prezentată de inculpat, iar după constatarea prezenței bancnotei a sesizat organele competente.

În continuare instanța de judecată menționează, că deși „darea” și „oferirea” sunt modalități normative alternative ale aceleiași infracțiuni, acestea nu constituie noțiuni juridice echivalente. Oferirea se realizează unilateral, prin prezentarea efectivă și inteligibilă a avantajului, pe când darea presupune, în mod necesar, remiterea avantajului și acțiunea corelativă de primire a acestuia de către persoana publică.

La caz, în lipsa acțiunii corelative de primire a remunerației ilicite de către persoana publică, nu este întrunită latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal în modalitatea „dării”, așa cum aceasta i-a fost incriminată inculpatului prin rechizitoriu.

Totodată, instanța nu poate suplini din oficiu acuzarea prin introducerea unei modalități normative care nu i-a fost imputată inculpatului, în scopul fundamentării unei soluții de condamnare, or, o asemenea abordare ar depăși limitele învinuirii cu care instanța a fost sesizată.

Potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Această regulă nu constituie o simplă exigență formală a procesului penal, ci reprezintă una dintre garanțiile fundamentale ale exercitării efective a dreptului la apărare.

Art. 6§3 lit. a) din Convenția Europeană îi recunoaște acuzatului dreptul de a fi informat cu privire la încadrarea juridică a faptelor, dar și cu privire la cauza acuzației, adică privitor la expunerea detaliată a faptelor materiale pentru care este acuzat și pe care se bazează acuzația (*cauza Pelissier și Sassi contra Franței nr. 2544/94 pct. 52-54, CEDO*

1999-II). Sfera de aplicare a acestei dispoziții trebuie apreciată, în special, în lumina celui mai general drept la un proces echitabil garantat de art. 6§1 din Convenție.

În materia penală, o informare precisă și completă cu privire la acuzațiile aduse unei persoane constituie o condiție esențială a echității procedurii. Dreptul de a fi informat cu privire la natura și cauza acuzației trebuie analizat în lumina dreptului inculpatului de a-și pregăti o apărare eficientă pentru a răspunde coerent, prompt și adecvat acuzației înaintate.

Ținând cont de dezideratele expuse supra, se menționează că instanța de judecată nu poate da faptelor inculpatului o calificare juridică într-o manieră prin care l-ar lipsi pe acesta de posibilitatea concretă și efectivă de a-și formula apărarea. Or, substituirea din oficiu a modalității „dării”, imputată în mod expres și exclusiv prin rechizitoriu, cu modalitatea „oferirii” nu ar constitui o simplă corectare terminologică. Cele două modalități presupun condiții juridice distincte de realizare a laturii obiective a infracțiunii, iar tocmai elementul care le diferențiază – existența sau inexistența acțiunii corelative de primire a remunerației ilicite – prezintă caracter determinant în prezenta cauză.

Potrivit art. 24 Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Astfel, deși instanța de judecată a constatat prezența în acțiunile inculpatului Procopciuc Iurie a laturii subiective sub forma intenției directe de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, în același timp partea acuzării nu a demonstrat, dincolo de orice dubiu rezonabil, întrunirea în acțiunile inculpatului a laturii obiective a infracțiunii în modalitatea în care aceasta a fost formulată în rechizitoriu, respectiv „darea” remunerației ilicite.

Prin urmare, instanța constată că acuzarea nu a demonstrat existența tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, în modalitatea concretă imputată lui Procopciuc Iurie.

În aceste circumstanțe, în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, Procopciuc Iurie urmează a fi achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

11. Potrivit art. 395 alin. (1) lit. 5) din Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că în privința inculpatului nu este aplicată o măsură preventivă.

Din aceste considerente, instanța nu consideră oportună aplicarea vreunei măsuri preventive în continuare, până la intrarea în vigoare a prezentei sentințe.

12. Acțiune civilă, în înțelesul reglementat de Capitolul I al Titlului VII al Codului de procedură penală, nu a fost înaintată.

13. Măsuri asiguratorii potrivit prevederile art. 197 din Codul de procedură penală, nu au fost aplicate.

14. Cu referire la cheltuielile judiciare instanța de judecată reține că, atât din conținutul rechizitoriului, dar și în ședința de judecată, acuzatorul de stat nu a solicitat încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată.

15. Potrivit art. 397 alin. (3) din Codul de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare, precum și al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art. 395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă hotărârea cu privire la corpurile delictelor.

Potrivit art. 162 Cod penal, (1) În cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictelor. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sunt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii și alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sunt identificați, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile. Banii marcați, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat, Banii sau alte valori materiale utilizate din contul mijloacelor financiare alocate pentru activitatea specială de investigații, în scop de identificare a intențiilor și de verificare a sesizării cu privire la săvârșirea infracțiunii, se trec la bugetul de stat;

5) documentele care constituie corpuri delictelor rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate;

6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delictelor, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

(2) Valoarea obiectelor alterate, deteriorate sau pierdute în urma efectuării expertizei judiciare și a altor acțiuni legale se atribuie la cheltuielile judiciare. Dacă aceste obiecte au aparținut învinutului, inculpatului sau persoanei civilmente responsabile, contravaloarea acestora nu se restituie. Dacă aceste obiecte au aparținut altor persoane, contravaloarea lor se restituie din bugetul de stat și poate fi încasată de la condamnat sau de la partea civilmente responsabilă.

(3) În caz de achitare a persoanei, precum și în caz de scoatere de sub urmărire penală pe temei de reabilitare, contravaloarea obiectelor alterate sau pierdute în cadrul efectuării expertizei judiciare sau a altor acțiuni legale se restituie proprietarului sau posesorului legal, indiferent de calitatea lui procesuală, din bugetul de stat.

(4) În cazul în care corpurile delictelor au fost transmise conform destinației potrivit prevederilor art.161 alin.(3), proprietarului sau, după caz, posesorului legal i se restituie obiecte de același gen și calitate sau i se plătește contravaloarea lor pornind de la prețurile libere în vigoare la momentul compensării.

Astfel, corpul delict, recunoscut prin ordonanța din 14 aprilie 2021 și anume mijloacele bănești în sumă de 50 lei, materializată într-o bancnotă cu valoarea nominală indicată cu seria și numărul E.0157 334108 și cu anul emiterii 2015, transmise pentru luare la evidență și păstrare subdiviziunii specializate a Serviciului Fiscal de Stat (f.d.24-26), urmează a fi restituite lui Procopciuc Iurie la intrarea în vigoare a sentinței.

La fel, corpul delict, recunoscut prin ordonanța din 08 iulie 2021, și anume fișierul audio-video, cu capacitatea de 17,2 MB de pe purtătorul material de informație DVD-R de marca „Verbatim”, seria, PAP632X10222C775, anexat și păstrat la materialele cauzei

penale (f.d.97), urmează a fi păstrat la materialele cauzei pe tot termenul de păstrare a dosarului.

16. Mijloacele materiale de probă - acte și documente, să fie păstrate în continuare atașat la materialele dosarului penal pe toată durata păstrării acestuia.

17. În conformitate cu prevederile art. art. 390 alin. (1) pct. 3), 392-393, 396, 400 din Codul de procedură penală, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e :

Se achită Procopciuc Iurie *****, născut la *****, IDNP ***** de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Potrivit dispoziției art. 390 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința de achitare duce la reabilitarea deplină a inculpatului.

Corpul delict, recunoscut prin ordonanța din 14 aprilie 2021 și anume mijloacele bănești în sumă de 50 lei, materializată într-o bancnotă cu valoarea nominală indicată cu seria și numărul E.0157 334108 și cu anul emiterii 2015, transmise pentru luare la evidență și păstrare subdiviziunii specializate a Serviciului Fiscal de Stat (f.d.24-26) urmează a fi restituite lui Procopciuc Iurie la intrarea în vigoare a sentinței.

Corpul delict, recunoscut prin ordonanța din 08 iulie 2021, și anume fișierul audio-video, cu capacitatea de 17,2 MB de pe purtătorul material de informație DVD-R de marca „Verbatim”, seria, PAP632X10222C775, anexat și păstrat la materialele cauzei penale (f.d.97) urmează a se păstra la materialele cauzei pe tot termenul de păstrare a dosarului.

Sentința poate fi atacată cu apel, la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței
Judecător
Cușcă Liliana